

SMDFbladet nr 25 2025

När det inte går som tänkt - ett bra tema för SMDF-bladet, eller hur? Vi råkar ju alla ut för att det ena eller det andra i våra forskarliv inte går som vi tänkt oss. Kanske handlar det om att vi inte fick den finansiering som vi tänkt och därför inte kunde driva ett framgångsrikt pågående projekt vidare. Kanske handlar det om att en pandemi satte stopp för datainsamling eller om något helt annat. Vi tänkte att detta nummer av SMDF-bladet skulle kunna ge möjlighet att dela med oss av erfarenheter från tillfällen då det inte gått som tänkt och hur detta hanterats. Men se, det gick inte som vi tänkt!

Det visade sig vara ovanligt svårt att få SMDFs medlemmar att skriva till just det här numret. Kanske var det brist på tid, eller kanske fanns det andra anledningar, men faktum är att få har tackat ja till att dela med sig av sina erfarenheter på temat. Vi är därför extra tacksamma till de som har skickat in bidrag!

Helena Eriksson har skrivit en tankeväckande text som bland annat reser frågor om i vilka skolkontexter vi bedriver matematikdidaktisk forskning och vad det spelar för roll i relation till det samhällsansvar som vi forskare har genom det så kallade tredje uppdraget. David Taub har skrivit en text om utmaningar när han samlade in data till sitt lic-projekt och delar generöst med sig av 'the unexpected unexpected'.

Vi ställde tre frågor om när det inte gått som tänkt till lärosätenas kontaktpersoner som finns angivna på SMDFs hemsida. Det gick inte heller riktigt som vi tänkt oss – vi fick endast tre svar. Tack till Lisa Björklund Boistrup, Malmö universitet, Torulf Palm, Umeå universitet och Lovisa Sumpter, Stockholms universitet för att ni delat med er av era erfarenheter.

Detta nummer av SMDF-bladet innehåller även en text av nyligen disputerade Maria Walla vid Högskolan Dalarna. Maria beskriver den svenska förskoleklassen som en unik företeelse vad gäller det matematiska innehållet samt undervisnings- och bedömningspraktiker. Studiens resultat blir kanske särskilt relevanta med tanke på att förskoleklassen kommer att försvinna i och med införandet av en tioårig grundskola. Och så har vi fem frågor till Professor Yvonne Liljekvist samt en konferensrapport skriven av Jorryt van Bommel, en konferens som inte heller gick som tänkt!

Sist men inte minst önskar SMDF:s styrelse alla medlemmar en

Glad sommar!

/Ulrika & Jorryt

Matematik i förskoleklass – En studie om bedömning och matematikundervisning vid skolstart

Maria Walla, lektor, Högskolan Dalarna

Maria Walla försvarade sin avhandling den 17 juni 2024 vid institutionen för lärarutbildning vid Högskolan Dalarna. Avhandlingens titel är: *Matematik i förskoleklass – En studie om bedömning och matematikundervisning vid skolstart*. Avhandlingen är en sammanläggning som består av totalt fem publikationer.

Samma år som jag påbörjade mina doktorandstudier publicerade Skolverket ett nytt kartläggningsmaterial för förskoleklass, Hitta matematiken. När jag läste kartläggningsmaterialet insåg jag att det skiljde sig mycket från mina tidigare erfarenheter av bedömning i matematik vid skolstart i Norge. Detta blev utgångspunkten för mitt avhandlingsarbete som handlar om bedömning och matematikundervisning vid skolstart.

Avhandlingens syfte är att utveckla kunskap om den svenska förskoleklassens bedömningspraktik i matematik samt hur en likvärdig matematikundervisning med utgångspunkt i denna bedömningspraktik kan utformas. Följande forskningsfrågor besvaras i avhandlingen:

1. Vilka aspekter av matematikundervisning och bedömning i matematik synliggörs i det svenska nationella bedömningsmaterialet för förskoleklass och lärares samtal kring materialet?
2. Hur kan en likvärdig matematikundervisning, med utgångspunkt i den bedömning som genomförs vid förskoleklassens start, utformas?

Genomförande

Avhandlingen har genomförts som tre delstudier: en dokumentstudie, en studie med fokusgruppsintervjuer och en designstudie. Dessa delstudier bygger på varandra vilket innebär att de vuxit fram under arbetets gång.

I delstudie 1 analyserades och jämfördes bedömningsmaterial för sexåringar i Sverige och Norge. Grunden för jämförelsen var inte att värdera dessa material gentemot varandra utan att synliggöra aspekter av bedömning i det svenska materialet genom kontrast gentemot ett annat bedömningsmaterial från en jämförbar skolkontext.

I delstudie 2 genomfördes fokusgruppsintervjuer med 12 förskoleklasslärare där frågor ställdes om deras syn på bedömning vid skolstart. Dessa fokusgruppsintervjuer genomfördes under samma hösttermin som det svenska bedömningsmaterialet blev obligatoriskt.

I delstudie 3 genomfördes en designstudie, där lärare och forskare tillsammans strävade efter att utforma en likvärdig matematikundervisning för alla elever, oavsett hur de kategoriserats genom bedömningsmaterialet vid skolstart. Designstudien genomfördes som fem cykler av planering, genomförande och utvärdering där olika designprinciper prövades och antingen förfinades i nästa cykel eller förkastades för att ersättas av andra (McKenney & Reeves, 2019). Studien genomfördes under ett läsår och sammanlagt deltog en förskoleklass med 18 elever och en förskoleklasslärare i studien tillsammans med två forskare.

I avhandlingens delstudier har två olika teorier använts. I delstudie 1 och 2 användes diskursanalys enligt Gee (2014) och i delstudie tre användes Wengers (1998) teori om praktikgemenskaper.

Avhandlingens resultat och implikationer

Resultatet som besvarar den första forskningsfrågan visar att den svenska förskoleklassens matematikundervisning kan förstås som unik med avseende på *hur* matematikundervisningen genomförs och *varför* matematikundervisningen genomförs som den görs. Men det är inte enbart förskoleklassens matematikundervisning som kan förstås som unik. I jämförelse med andra länders bedömningsmaterial som används vid skolstart sticker det svenska bedömningsmaterialet för förskoleklass ut, framför allt när det gäller *vad* som ska bedömas. I stället för att fokusera på elevers tidiga taluppfattning, som andra länders bedömningsmaterial, är bedömningsmaterialet för svensk förskoleklass utformat för att passa förskoleklassens unika undervisningskontext.

Utifrån en internationell kontext blir den svenska förskoleklassen ett avvikande exempel på hur en bedömningspraktik i matematik vid skolstart kan se ut. Möjliga konsekvenser för verksamheten i förskoleklass är att det matematiska innehållet riskerar att hamna i bakgrunden vid bedömning vilket även kan komma att påverka förskoleklassens matematikundervisning.

Resultatet som besvarar den första forskningsfrågan visar även att förskoleklassens matematikundervisning kan förstås som föränderlig. Den svenska nationella bedömning som genomförs vid skolstart, gör det enligt lärarna både enklare och svårare att anpassa matematikundervisningen så den blir likvärdig för alla elever. Vidare kan likvärdighet förstås på olika sätt beroende på om lärare talar om arbetet inför bedömningen, genomförande av bedömningen eller matematikundervisningen efter bedömningen.

Möjliga konsekvenser för verksamheten i förskoleklass är att förståelsen av likvärdighet kan påverka hur bedömning genomförs och följs upp i matematikundervisningen. En förståelse av likvärdig bedömning som innebär att bedömningen ska genomföras på samma sätt med alla elever kan leda till att bedömningen inte anpassas utifrån elevers olikheter, vilket i sin tur kan påverka elevernas resultat på bedömningen. Även om matematikundervisningen efter bedömningen anpassas utifrån elevers olikheter, är matematikundervisningens utgångspunkt en bedömning som *inte* anpassats utifrån elevers olikheter.

Resultatet som besvarar den andra forskningsfrågan visar *hur* det är möjligt att utveckla en likvärdig matematikundervisning, med utgångspunkt i bedömningen för svensk förskoleklass. Den likvärdiga matematikundervisning som utvecklades fokuserade på att alla elever skulle få tillgång till ett matematiskt innehåll och möjlighet att utveckla ett framgångsrikt förhållningssätt i och till matematikämnet. Resultatet indikerar att matematikundervisningen påverkas i den önskade riktningen när de tre designprinciperna, *Låg tröskel*, *Öppna matematikuppgifter* och *Resonemangsfrämjande repliker* används tillsammans.

Hela avhandlingen kan du läsa på: [Matematik i förskoleklass : En studie om bedömning och matematikundervisning vid skolstart](#)

Referenser

- Gee, J. P. (2014). *How to do discourse analysis: a toolkit*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781315819662>
- McKenney, S. E., & Reeves, T. C. (2019). *Conducting educational design research* (2 uppl.). Routledge.

- Walla, M. (2024). *Matematik i förskoleklass: En studie om bedömning och matematikundervisning vid skolstart* (Publication Number 34) [Doctoral thesis, Högskolan Dalarna]. DiVA. Falun. <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:du-48387>
- Wenger, E. (1998). *Communities of practice: learning, meaning, and identity*. Cambridge University Press.

De oväntade händelserna

Helena Eriksson, lektor, Stockholms universitet

Oväntade händelser kan påverka en människas yrkesliv och borde kanske också – efter reflektion – få göra det. Min berättelse börjar när jag för allra första gången i en ny roll som både specialpedagog hos en kommunal skolhuvudman och doktorand på ett lärosäte skulle få presentera mina första preliminära forskningsresultat på en forskningskonferens. Noga förberedd, med hela manuset utskrivet som text flöt min presentation på riktigt bra. De resultat jag presenterade handlade om svar i en elevintervju jag gjort i en årskurs fyra. Eleverna skulle beskriva vilka tal i bråkform som olika bilder representerade. Det vi ville utforska i ett learning study-arbete var hur eleverna urskilde delar av en helhet, alltså hur de kunde sätta samman delar och en helhet till ett tal med täljare och nämnare – det vill säga ett tal i bråkform. Den första bilden vi visade var en våffla bestående av fyra hjärtan, där ett av dessa hjärtan var rödfärgat och de övriga tre var blå. Vi hade alltså tänkt att eleverna skulle svara $\frac{1}{4}$ eller $\frac{3}{4}$ till den bilden, se figur 1.

Figur 1 Bild som är tänkt att representera $\frac{1}{4}$.

En av eleverna svarade att bilden representerade tre. Motiveringen för detta var att bågarna på våffelkanten såg ut som en trea. Vi visade fler bilder på bråktal, bland annat ett segel till en båt som var färgat till hälften – det såg eleven som en fyra. Denne elev såg siffersymboler insprängda i samtliga bilder, inte några delar av några helheter. Det övergripande resultatet av den här elevintervjun var insikten om vikten av att elever får möjlighet att berätta och beskriva vad de uppfattar om olika fenomen, det var det viktigaste resultatet inför detta utvecklingsarbete och alla kommande utvecklingsarbeten jag deltagit i. Ett kunnande som driver mig vidare i nya projekt – hur ger vi elever möjligheter att beskriva och reflektera över vad de erfar och uppfattar av det vi vill att de ska lära?

Ytterligare en oväntad händelse hör ihop med samma presentation. På konferensen fick jag bra kommentarer om hur ett resultat skulle kunna organiseras och vad som skulle kunna vara ingång till en diskussion i en kommande artikel om elevintervjun. Jo, vi hade en hel andra intressanta resultat också. Den sista kommentaren jag fick var dock den som kom att engagera mig djupt under många år med många elevintervjuer och många uppföljande forskningslektioner. Kommentaren handlade om att jag nog borde överväga vilken typ av skola jag skulle bjuda in som projektskola. Att välja en skola som inte alltid visat hög

måluppfyllelse specifikt i matematik, menade några tongivande åhörare i auditoriet var alltför riskabelt i början på ett forskningsprojekt där fokus är ämnesdidaktisk undervisningsutveckling.

Jag byter fokus i min text. Mitt kommunala uppdrag som specialpedagog var att stötta och hjälpa elever, lärare och skolläring att bedriva en undervisning som på olika sätt skulle möjliggöra för både elever och organisationer att utvecklas. Mitt uppdrag som forskare och lärarutbildare är att tillsammans med kollegor förse samhället med nya kunskaper och högre utbildning samt att samverka med det omgivande samhället – i mitt fall med den del av samhället som på något vis rör utbildning, främst grundskoleverksamhet. Jag vill stanna en stund vid detta tredje uppdrag – akademins samverkan med det omgivande samhället ett uppdrag som också, i likhet med de två första uppdragen, finns inskrivet i högskolelagen. Denna samverkan har varit i fokus i flera propositioner från utbildningsdepartementet (Prop. 2000/01:3; Prop. 2009/10:89; Prop. 2012/13:30; Prop. 2016/17:50; Prop. 2020/21:60; Prop. 2024/25:60). Det som i korthet förts fram om samverkan i dessa dokument handlar om att undervisning ska vila på vetenskaplig grund, att den fria forskningen i viss mån ska handla om för samhället angelägna frågor och att högre utbildning ska kopplas till den verksamhet som utbildningen riktas till.

Jag tänker att det är i samverkan mellan dessa två olika samhällsaktörer som de riktigt svåra samhällsfrågorna ska utforskas. Möjligheter kan då ges till utveckling av forskning, möjligheter att veta vad studenter i högre utbildning behöver förberedas för och förhoppningsvis på sikt även en utveckling av samhället. Svåra undervisningssituationer borde därför ses som en självklar samsarbetsarena och en självklar del i arbetet för både akademi och skolhuvudman. Kommentaren på min första konferenspresentation för många år sedan finns ännu i tydligt minne. Den gav en signal om behovet av organiserade miljöer där lärare, skolhuvudmän och forskare möts i samtal om undervisningsutveckling, platser där vi alla kan kavla upp ärmarna för att göra verkstad av den potential som finns i oväntade händelser.

Referenser

Prop. 2000/01:3. *Forskning och förnyelse*. Utbildningsdepartementet.

<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2000/09/prop.-2000013-->

Prop. 2009/10:89. *Bäst i klassen – en ny lärarutbildning*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2010/02/prop.-20091089>

Prop. 2012/13:30. *Forskning och innovation*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2012/10/prop.-20121330>

Prop. 2016/17:50. *Kunskap i samverkan – för samhällets utmaningar och stärkt konkurrenskraft*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2016/11/prop.-20161750>

Prop. 2020/21:60. *Forskning, frihet, framtid – kunskap och innovation för Sverige*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2020/12/forskning-frihet-framtid-kunskap-och-innovation-for-sverige/>

Prop. 2024/25:60. *Forskning och innovation för framtid, nyfikenhet och nytta*. <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2024/12/prop.-20242560>

Not according to plan

David Taub, universitetsadjunkt, Karlstads universitet

Research doesn't always go according to plan, especially when you are out in the field for the first time. Getting unexpected results is almost expected - liked the old saying goes "expect the unexpected". While the expected unexpected is one thing, the unexpected unexpected is a completely different kettle of fish! And that kettle of fish was something I had to deal with repeatedly during the field work for my licentiate thesis.

I will focus on a few of the major practical problems I encountered while gathering data for my research, along with my attempts at solutions, often "on the fly". That is not to suggest that my solutions were always good ideas, but they were what came to me at the time, based on my extensive lack of experience and not a small amount of stress anxiety at getting everything to work. Perhaps this may help other new researchers avoid some of my mistakes - or, at the very least, deal with them better than I did.

My intent was to collect data through a series of teaching interventions with high school (Swedish: Gymnasium) students. However, this plan ran into problems starting with the first intervention. In some sense, this initial problem can be summed up with one word: *pandemic*. During the pandemic it was impossible to meet with students at their schools, but the problems persisted even after it was over. Teachers were exhausted and felt overloaded on returning to their classrooms. Finding willing participants was a challenge. In the end, I found a couple of 9th grade students who fit the profile and who I deemed would be suitable candidates for an initial round of data collection. My study looked at using programming to teach mathematics, and these two 9th graders were competent programmers. The focus on high school students was partly due to the level of the mathematics being looked at, but these 9th graders were A-students and I judged they would be able to handle the more advanced mathematics (which turned out to be true). While this may seem like a good solution, it raised other potential problems: I was concerned that overly talented students may bias my results. As it turned out, and for reasons I won't get into here, this wasn't a problem in the end (in fact, it ended up being an advantage for some of my results, mostly unintentionally). Another problem turned up while transcribing the data. The two students sounded almost identical on the recording. There were many times it was difficult for me to be sure who had said what. Luckily, this didn't turn out to be a problem for my results either.

The second intervention did not go as well as the first. In fact, it went so badly that I had to disregard almost all the data I attempted to collect. The problems occurred at many levels, all of which can be attributed to my lack of experience. To start with, despite the students having already taken a programming course, they had far more difficulty with basic programming tasks than I had anticipated.

My spontaneous attempts to simplify the tasks and provide support while not undermining the entire point of the intervention was a complicated balancing game that I probably could have done better, especially if I had been more prepared for such a situation. I also had difficulty with the equipment.

There were two different groups of students during the second intervention, and I had one audio recorder for each group. I had seated the groups close together with the idea that they could help each other if needed, possibly generating more discussions which I could analyze later. What I didn't count on was the sensitivity of the recording devices, and I didn't realize until much later that both groups were equally loud on both devices. All the crosstalk and similar voices made it impossible to transcribe the data in any meaningful way. There were other problems that occurred during this intervention, many of which were of an ethical nature, but I don't feel comfortable discussing these in a public forum like this. I will just say that I was surprised to be confronted with unexpected ethically complex situations during what I thought was a straightforward teaching intervention with a handful of students. There is an inherent complexity in being in a situation with teenagers who you have no authority over but still have some form of responsibility for.

Lessons learned from the first two interventions helped a lot with preparing for the third one. But no matter how much I tried to prepare, I always missed something. Several somethings usually. There were two groups of students in the third intervention as well (seated far apart this time). I only had one computer to loan one of the groups, so the other group had to use a student's computer. Part of my data gathering involved screen recording software, and so I had requested that this student download and install free software for this ahead of time. It was software I had used before and never had a problem with, so I assumed it would be fine. It wasn't until I went through the recordings at home later that I realized that there were complicated problems with the quality of the recording limiting the data I could extract from it. In addition, even though I thought I had prepared much better this time for students with limited programming experience, it turned out that once again I had underestimated the extent of the problem. And once again this meant trying to come up with solutions on the spot in real time.

In the end, I was able to get enough data from the interventions to contribute meaningfully to my thesis. And I learned a lot about field research on the way. Hopefully my lessons learned can help someone reading this to avoid some of my mistakes on their own journey.

Tre frågor till ämnesansvariga

Vi bad ämnesansvariga eller kontaktpersoner på våra lärosäten att svara på tre frågor om "När det inte gick som tänkt". Frågorna vi ställde var:

1. Vad var det som inte gick som tänkt?
2. Hur löstes situationen?
3. Hur blev det till slut?

Torulf Palm, professor på Umeå universitet svarade så här:

Vi bedrev ett 3-årigt kombinerat forsknings- och skolutvecklingsprojekt med alla lärare på en gymnasieskola. Projektet hade en fortbildningsdel och en forskningsdel. I fortbildningsdelen var planen att stödja lärarna att utveckla deras undervisning, och forskningen var tänkt att på skolnivå inkludera studier av effekter av lärarnas utvecklade praktik på elevers motivation och lärande.

Efter halva tiden upptäcktes dock att lärare och elever blev sjuka av skolbyggnaden med följd att viss undervisning först fick bedrivas i korridorer innan undervisningsmaterial fick brännas och lärare och elever sedan fördelades ut på olika andra skolor. Det blev en stor belastning på lärarna som under den andra halvan av projektet fick svårt att orka med att utveckla sin undervisning på samma sätt som tidigare. Rektorerne gjorde sitt bästa för att vi skulle kunna hålla ihop projektet, men spridningen på olika skolor gjorde också att några lärare tappade en del av sin motivation för projektet när de hade fullt upp med att skapa nya undervisningsmaterial och bli hemmastadda på nya skolor.

Vi lyckades i alla fall genomföra projektet, men vi behövde modifiera den ursprungliga forskningsplanen. Istället för studier på skolenivå genomförde vi ett antal fallstudier med jämförelsegrupper. Det var inte riktigt som planerat men det blev intressanta studier ändå.

Lovisa Sumpter, professor på Stockholms universitet svarade så här:

Vid flera tillfällen har jag, själv eller tillsammans med andra, skickat in artiklar till tidskrifter som tagit lång tid på sig att ge ett första besked. Det värsta exemplet är en artikel, författad av mig och en kollega, som kidnappades i över ett år.

Efter flera mail, där vi frågade om vi kunde få någon information över huvud taget, blev den refuserad, trots att två reviewers var mycket positiva och en reviewer lite mer negativ. Det var både frustrerande och samtidigt en lättnad.

Vi tänkte om, skrev om stora delar av artikeln, och skickade den till en annan tidskrift där narrativet passade mycket bättre in i tidskriften uttalade syfte. Det blev en påminnelse att även om man har +50 år erfarenhet av forskning så är det enkelt att göra misstag när man ska välja lämplig tidskrift för vetenskaplig publicering.

Lisa Björklund Boistrup, professor på Malmö universitet svarade så här:

När jag var doktorand skulle jag och en kollega åka på en konferens. Vi hade gjort en forskningsöversikt och denna skulle vi presentera genom en poster. Vi hade jobbat mycket med postern och, efter en hel del trassel, tryckt upp den i hög tryck-kvalitet och i stort format. Eftersom den var stor var vi tvungna att checka in den. Vi åkte med Air France och bytte på flygplatsen Paris-Charles de Gaulle. När vi kom fram till vår destination var en av våra väskor och poster-rullen försenad (på grund av bytet i Paris).

Vi hoppades ju att postern skulle komma fram innan postersessionen under konferensens andra dag. Vi förberedde oss ändå genom att omforma postern till en power-point-presentation, vilken vi skrev ut i 8 stycken A4 som vi sedan pusslade ihop. Dessa fick klistras upp, i stället för vår tjusiga poster. Postern kom fram till konferensen precis när postersessionen var klar!

Det blev ändå okej. En lärdom för mig var att aldrig mer ta med mig en stor poster. Jag uppskattar poster-sessioner, men tar numera med mig postern uppdelad i fyra A3. Dessa kan jag rulla ihop och få med mig på flygplanet. Detta tipsar jag också mina doktorander om, allt för att de ska slippa den stress som jag fick uppleva vid en av mina första forskningskonferenser.

Fem korta frågor

Yvonne Liljekvist, professor vid Karlstads universitet

1. Vilka är dina aktuella forskningsfrågor, vad söker du svar på?

Just nu håller jag på att avsluta några olika projekt men också ansöka om medel till nya. Så det är lite av en brytningspunkt mellan "gamla" och "nya" frågor. Flera av de projekt som är i avslutningsfasen handlar om förutsättningar för lärares arbete och elevers lärande i matematik. Några av de nya projekten bygger delvis vidare på detta och handlar t.ex. om att skapa mer kunskap om hur lärarutbildningen kan utvecklas, medan andra kommande studier riktar blicken mer mot "detaljer" i matematiklärande och vilken roll visualisering eller AI kan ha.

2. Vad är roligast med ditt arbete som forskare?

Att få möjlighet att utforska intressanta och viktiga problem tillsammans med verksamma lärare och forskarkollegor, och att handleda doktorander. Att få arbeta med människor under en lång tid i projekt eller under handledning är verkligen en ynnest. Intressant och lärorikt att få göra sådana "forskningsresor" tillsammans med andra. Roligt också såklart när resultat från studier får betydelse för elevers situation och matematiklärande.

3. Vad är svårast med ditt arbete som forskare?

Att få tiden att räcka till för allt man vill göra.

4. Vad gör du när du inte forskar?

Tror att jag liksom forskar hela tiden. Det är alltid någon tanke man umgås med som har med forskning att göra. En ny idé man kan få, eller något problem man vill lösa. Eller bara grunna över hur saker hänger samman. Men såklart gör jag annat också. Är med familjen, seglar, vandrar eller skidar i fjällen, går i skogen, lyssnar på musik, läser eller ser på film, går på ishockey eller fotboll, lite beroende på säsong 😊

5. Vilken bok eller artikel, som i arbetet eller privat inspirerat dig, vill du rekommendera att vi läser?

"Nu var det 1914" av Eyvind Johnson.

Konferensrapporter

NOFA X, Odense 7-9 maj 2025

Jorryt van Bommel, Högskolan Dalarna & Karlstads universitet

Med olika projekt, varav en ämnesöverskridande, är en konferens som NOFA ett självklart val att delta i. I ett av projekten använder vi ett ramverk *Legitimation Code Theory (LCT)* utformat av Karl Maton och just i år skulle Maton var keynote på konferensen. Enormt roligt att få åka dit och lyssna på honom tänkte jag...men det blev inte som tänkt! Maton blev sjuk och kunde inte genomföra sin keynote. Med kort varsel var de tvungna att hitta en ersättare, och vilken lyckoträff! En fantastisk keynote levererades (online) av

Professor Lee Rusznyak från Witwatersrand i Sydafrika. På ett tydligt och konkret sätt gick hon genom LCT, belyste det med flera exempel och knöt så snyggt an till lärarutbildningen genom att koppla LCT till PCK. Det blev inte som tänkt, men det blev minst lika bra!

Det som inte heller blev som tänkt var en av mina egna presentationer. Ni vet, man skriver ett Abstract och skickar in innan man har analyserat klart, preliminära resultat verkar visa något spännande som man skriver fram. Men sen, när jag väl analyserat klart så blev detta inte heller som tänkt. De data vi hade var alldeles för fattig och någon slutsats kunde jag inte dra från detta. Jag funderade ett tag att ställa in presentationen, men tänkte om. I stället berättade jag precis så som det var, att mina data inte visade vad jag hade hoppats på. Och att jag hade börjat fundera vad det berodde på. Vi fick till en mycket fin diskussion kring hur frågan till eleverna kunde justeras så att rikare data kunde samlas in vid nästa tillfälle. Det blev inte som tänkt, men det blev minst lika givande för min del i alla fall!

Matematikspåret var inte så omfattande med ca 10 presentationer, men därmed fick vi en fin liten grupp som följde varandra. Intressanta inlägg från Finland, Sverige, Norge, och Danmark blev det! Slutligen, hemresan, den blev inte som tänkt heller. Från Odense med tåg tillbaka till Karlstad – då får man räkna med försening...men så blev det inte! Efter ca 10 timmar på tåget, rullade vi precis på beräknad tid in på Karlstads tågstation.

LUMA, Malmö

Nu är anmälan till LUMA i Malmö den 17-19/9 öppen. Länk till anmälan finns nedan.

<https://registration.invajo.com/abe6c6d9-193b-4256-af47-61dca293e102?page=9f3eaf87-3e7e-47fc-9dd6-942e4d059ddc>